

Gainezka egiteko falta zen tanta

Urriaren 25a. Valentziako Meteorologia Elkarteak iragarri duenez, hurrengo astean goi geruzetako tanta hotz batek euri-erauntsiak eragin ditzake Valentzian. Egunez egun, aurreikuspenak berresten dira, eta urriaren 29an, goizeko lehen orduan, Espainiako Estatuko Meteorologia Agentziak alerta gorria ezartzen du. Ordu batzuk geroago, alerta horri gehitzen zaio Magre eta Poio ibaiaren emariaren hazkunde arriskuaren ohartarazpena. Mundu paralelo batean, Valentziako Generalitateko presidente Carlos Mazónnek (PP) prentsaurreko bat egiten du, eta ziurtatzen du arratsaldeko seiak aldera euria baretuko dela eta arriskua pasatuko dela. Hain zuzen ere, ordu hartan hasi zen tragedia.

Arratsaldeko seietan Magre erre-karen ura Algemesí-ko euste-horma gainditzen ari zen eta Ribera osoan zabalitzen. Sei eta erdietan Poio errekek Torrent-eko kaleak hartu zituen, eta jarrarian hegoaldeko l'Hortako dozenaka hirigune handi urperatu zituen. Ordu hartan mundu guztia ohiko bizimodua egiten ari zen. Haurrak eskolaz kanpoko jardueretan, langileak industria-poligo-noetan, dendak irekita, merkataritzaguneak jendez lepo. Ahoz aho zabaldu zenean ibai gaineko zubiak txikitzen ari zirela ur-horma bat, enborrak eta mota guztietako hondakinak, ehunka edo milaka pertsonak parkingetan zein kalean aparkatutako ibilgailuak salbatu nahi izan zituzten. Justu mugimendu-

Politikoki ez da interesatzen berrestea "herriak bakarrik salba dezakeela herria", Berri Txarrak taldearen abestiak dioen bezala; Carlos Mazón gogaitu egiten dute boluntarioek

rik gehieneko une hartan iritsi zen hondamendia. Auto eta kamioien gainean harrapatuta edo zuhaitz bati *in extremis* helduta zeudela, milaka pertsonak mezu bat jaso zuten larrialdi zentrotik, gomendatzen ziena etxetik ez irteteko. Berandu zen. Emaizta jakina da. Ehunka hildako eta desagertu. 1962ko irailaren 25ean Vallès eskualde katalanean izandako gertaera tragikoez geroztik, biktima gehien izan dituen uholdea.

Herritarrei abisatu ez izana arduragabekeria nahikoa ez bazen izan, PPren gobernuak frogatu zuen are okerrago egin zezakeela. Gainera, jarrera harroputza izan dute, bai Mazón presidenteak, bai Nuria Montes sailburuak. Etxe barruan gorpuekin bizi izan diren familiak, urik eta elikagairik ez dutenak, moztutako

JESÚS RODRÍGUEZ
DIRECTA-KO KAZETARIA

errepideak eta trenbideak. Erantzuna berehalakoa izan zen eta milaka pertsona oinez abiatu ziren hiriburutik, jada elkartasunaren zubi gisa ezagutzen dena zeharkatuta, Turia ibaiaren hegoaldeko ibilgurantz, udalerrri kaltetuenak dauden tokiraino. Palak, kuboak, eskularruak, hondakinentzako zakuak, ur-botilak eta oinarritzko elikagaiak zeramatza-ten. Mazónen erantzuna mespretxua izan zen, eta haiek etxera itzularazteko mehatxua.

Izan ere, eskutan erratz bat zuten pertsonen irudiak erakusten zuen administrazio publikoek porrot egin zutela hondamendiaren kudeaketan. Politikoki ez da interesatzen berrestea "herriak bakarrik salba dezakeela herria", Berri Txarrak taldearen abestiak dioen bezala. Mazón gogaitu egiten dute boluntarioek, ezin hobeto irudikatzen dutelako gobernuaren eraginkortasunik eta aurreikuspenik eza. Bere gobernuak behin eta berriz minimizatu edo ukatu du berotze globala, zeinak kokatzen baititu Mediterraneoko euri-jasak planetako klima larrialdiaren testuinguruan.

Baina Valentziako kaleetan bizi izandakoak, nahiz eta oinaze izugarria utzi, ez du atzera bueltarik. Kaleko lokatza garbitu duten giza kateak lotura sozialaren paradigma berriaren parte dira, eta baieztatzen dute orain dela unea gure seme-alabei utzi nahi diegun munduari buruzko erabaki garrantzitsuak hartzeko. ●